

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2016r.

Sąd Rejonowy we Włocławku Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Drzewiecka

Protokolant: st. sekr. sąd. Wioletta Rosołowska

po rozpoznaniu w dniu 03 listopada 2016r. na rozprawie

sprawy z wniosku D. S.

z udziałem K. S.

o podział majątku wspólnego

p o s t a n a w i a:

1. ustalić, że w skład majątku wspólnego wnioskodawcy D. S. i uczestniczki K. S. powstałego i zgromadzonego w trakcie trwania ich związku małżeńskiego, rozwiązanego przez rozwód prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego we Włocławku w sprawie I.1.C 89/04 z dnia 6 października 2004 roku wchodzi spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) położonego we W. przy ulicy (...) w zasobach Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W. o wartości 169.200 zł (sto sześćdziesiąt dziewięć tysięcy dwieście złotych);
2. dokonać podziału majątku wspólnego stron w ten sposób, że na wyłączną własność uczestniczki K. S. przyznać składnik majątku wspólnego wymieniony w pkt. 1 o wartości 169.200 zł (sto sześćdziesiąt dziewięć tysięcy dwieście złotych);
3. zasądzić od uczestniczki K. S. na rzecz wnioskodawcy D. S. kwotę 84.600 zł (osiemdziesiąt cztery tysiące sześćset złotych) tytułem dopłaty z przysługującego mu udziału w majątku wspólnym płatną w terminie 3 (trzech) miesięcy od daty uprawomocnienia orzeczenia z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności;
4. umorzyć postępowanie co do roszczenia odszkodowawczego uczestniczki K. S. dotyczącego samochodu osobowego marki P. (...) oraz co do roszczenia wnioskodawcy D. S. o zwrot nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestniczki K. S.;
5. oddalić wnioski wnioskodawcy D. S. i uczestniczki K. S. w pozostałym zakresie;
6. zasądzić od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego we Włocławku na rzecz radcy prawnego A. K. kwotę 4.428 zł (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem złotych) wraz z wliczonym podatkiem VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez pełnomocnika wyznaczonego z urzędu;
7. zasądzić od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego we Włocławku na rzecz adwokata T. B. kwotę 4.428 zł (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem złotych) wraz z wliczonym podatkiem VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez pełnomocnika wyznaczonego z urzędu;
8. nakazać ściągnąć od wnioskodawcy D. S. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego we Włocławku) kwotę 626,67 zł (sześćset dwadzieścia sześć złotych sześćdziesiąt siedem groszy) tytułem częściowego zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa oraz kwotę 4.428 zł (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego z zasądzonych na jego rzecz roszczenia – dopłaty w kwocie 84.600 zł;

9. nakazać pobrać od uczestniczki K. S. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego we Wrocławku) kwotę 626,67 zł (sześćset dwadzieścia sześć złotych sześćdziesiąt siedem groszy) tytułem częściowego zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa oraz kwotę 4.428 zł (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

10. orzec, że strony ponoszą pozostałe koszty postępowania zgodnie ze swoim udziałem w sprawie.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca D. S. wniósł o podział majątku wspólnego zgromadzonego podczas trwania jego związku małżeńskiego z K. S.. We wniosku wskazał, że w skład majątku wspólnego wchodzi mieszkanie własnościowe położone we W. przy ul. (...), lokal gastronomiczny o nazwie Bar (...) i wniósł o przyznanie lokalu mieszkalnego uczestniczce postępowania, ze spłatą udziału w wysokości 50% oraz zasądzenie kwoty udziału w lokalu gastronomicznym w wysokości 25 % wartości.

Ostatecznie, wnioskodawca wniósł o ustalenie, że w skład majątku wspólnego stron wchodzi mieszkanie własnościowe, które winno zostać przyznane uczestniczce postępowania, ze spłatą wnioskodawcy, oraz zabezpieczenie tejże spłaty poprzez wpisanie hipoteki. Wnioskodawca cofnął wniosek w przedmiocie rozliczenia nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty w postaci Baru (...).

W odpowiedzi na wniosek, uczestniczka postępowania wniosła o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym stron oraz o ustalenie, że w skład tego majątku wchodzi spółdzielczy własnościowy lokal mieszkalny położony we W. przy ul. (...), lokal gastronomiczny Bar (...), samochód marki P. (...). W kolejnych pismach procesowych, wnioskodawczyni składała następne wnioski dotyczące składników i rozliczenia majątku wspólnego stron.

Ostatecznie wnioskodawczyni wniosła o przyznanie jej mieszkania własnościowego oraz o zasądzenie na jej rzecz kwoty 10.026,32 zł wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę od daty zgłoszenia roszczenia tytułem połowy wartości czynszu lokalu mieszkalnego, a stanowiącego własność stron za okres od października 2004r. do sierpnia 2012r., oraz kwoty 9.650 zł wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę od daty zgłoszenia roszczenia – połowy dokonanych spłat z majątku osobistego tytułem zaciągniętych przez strony w trakcie trwania związku małżeńskiego pożyczek. Następnie pismem z dnia 15 lipca 2015r. uczestniczka rozszerzyła swój wniosek dotyczący nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny stron z tytułu uiszczania opłat czynszowych o kwotę 4.807,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pisma do dnia zapłaty (za okres od września 2012r. do lipca 2015r.) oraz wniosła o uwzględnienie dalszych należności z tytułu wartości połowy czynszu w lokalu mieszkalnym stron, tj. od sierpnia 2015r. do dnia wydania orzeczenia w sprawie, przyjmując, że połowa czynszu najmu w lokalu stanowi kwotę 137,36 zł miesięcznie. (k. 303).

Uczestniczka cofnęła wniosek o odszkodowanie w związku ze sprzedażą przez wnioskodawcę samochodu, który stanowił składnik majątku wspólnego stron.

Postanowieniem wstępnym z dnia 17 lutego 2012r. Sąd oddalił wniosek uczestniczki K. S. o ustanowienie nierównych udziałów w majątku wspólnym. (k. 155).

Na rozprawie w dniu 03 listopada 2016r. uczestniczka wniosła o możliwość spłaty wnioskodawcy w ratach, w ciągu roku od dnia orzeczenia, w związku z czym wnioskodawca wniósł o zabezpieczenie spłaty poprzez ustanowienie hipoteki na spółdzielczym własnościowym prawie do lokalu mieszkalnego stron, w przypadku uwzględnienia wniosku uczestniczki.

Sąd ustalił, co następuje:

D. S. i K. S. zawarli związek małżeński w dniu 23 października 1987r., nie zawierali żadnych małżeńskich umów majątkowych.

dowód: okoliczność bezsporna

Po zawarciu związku małżeńskiego, w dniu 13 marca 2000r. D. S. i K. S. zawarli umowę zamiany własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego, na skutek której stali się właścicielami własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...) oznaczonego nr. 75 o powierzchni 56,50 m².

dowód: okoliczność bezsporna; akt notarialny – k. 5-7

Decyzją z dnia 08 czerwca 2005r. D. S. został wymeldowany z mieszkania położonego we W., przy ul. (...).

Obecnie wartość rynkowa spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...) wynosi 169.200 zł.

dowód: dokumenty Spółdzielni Mieszkaniowej (...) dotyczące wymeldowania wnioskodawcy; opinia biegłego – k. 325-337, 358-359

W trakcie trwania związku małżeńskiego strony zakupiły wiele rzeczy ruchomych, jednakże na skutek upływu czasu uległy one zniszczeniu lub zużyciu. Strony wspólnie lub samodzielnie zaciągały pożyczki na zaspokajanie potrzeb rodziny.

dowód: okoliczności bezsporne; zeznania wnioskodawcy – k. 378v; zeznania uczestniczki – k. 378v-379

W okresie od października 2004r. do października 2015r. uczestniczka K. S. wpłaciła z majątku osobistego po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) kwotę 48.700,98 zł tytułem opłat czynszowych na lokal mieszkalny nr (...) położony przy ul. (...), we W.. W okresie od października 2004r. do chwili obecnej uczestniczka K. S. dokonywała i dokonuje opłat czynszowych z majątku osobistego. Wnioskodawca D. S. od października 2004r. nie partycypował w kosztach utrzymania mieszkania, z którego wyprowadził się dobrowolnie około 9 miesięcy przed rozводом stron.

dowód: okoliczności bezsporne; zaświadczenie – k. 314; zeznania wnioskodawcy – k. 378v; zeznania uczestniczki – k. 378v-379

Związek małżeński D. S. i K. S. został rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 6 października 2004r., bez orzekania o winie. Sąd orzekł również o eksmisji D. S. ze wspólnego mieszkania stron położonego we W. przy ul. (...). Obecnie strony mieszkają oddzielnie. Z lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...) korzysta K. S..

dowód : okoliczności bezsporne; wyrok Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 06.10.2004r., I.1.C 89/04 – k. 4

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 31 § 1 kro z chwilą zawarcia związku małżeńskiego powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Z chwilą ustania wspólności majątkowej wspólność ta przekształca się we wspólność, do której stosowane są odpowiednio przepisy o współwłasności w częściach ułamkowych, przy czym udziały małżonków co do zasady są równe. Do postępowania o podział majątku wspólnego w braku odmiennych uregulowań znajdują zastosowanie przepisy dotyczące działu spadku.

Zgodnie z art. 43 § 1 k.r.o. oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym, jednakże z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać, ażeby ustalenie udziałów w majątku wspólnym nastąpiło z uwzględnieniem stopnia, w którym każdy z nich przyczynił się do powstania tego majątku (art. 43 § 2 k.r.o.). Sąd nie uwzględnił wniosku uczestniczki o ustalenie nierównych udziałów, więc przyjął, że udziały stron w majątku wspólnym są równe.

W sprawie o podział majątku wspólnego obowiązkiem Sądu jest ustalić skład i wartość majątku podlegającego podziałowi (art. 684 kpc). Podziałowi podlegają składniki istniejące i będące w posiadaniu stron na dzień orzekania wg wartości ustalonej na datę i wg stanu na dzień ustania wspólności. Przy dokonywaniu podziału majątku nie uwzględnia się tych wspólnych składników majątkowych, które w czasie trwania wspólności ustawowej lub po jej ustaniu zostały zużyte zgodnie z prawem. Co do składników, które wyszły z majątku wspólnego, np. przez nieuprawnione nimi rozporządzenie przez jednego z małżonków przed lub po rozwodzie przysługuje poszkodowanemu małżonkowi roszczenie o naprawienie szkody, które łącznie z roszczeniami z tytułu wydatków i nakładów stanowią tzw. roszczenia uboczne w sprawie o podział majątku wspólnego. Roszczeń ubocznych Sąd nie rozpoznaje z urzędu, należy je oddzielnie zgłosić, określając ich rodzaj i wysokość. Podlegają one ogólnym regułom dowodowym obowiązującym w procesie cywilnym (art. 6 kc).

W przedmiotowej sprawie zarówno wnioskodawczyni jak i uczestnik postępowania zgłosili szereg roszczeń ubocznych, z których część została przez strony cofnięta. Uczestniczka podtrzymała zgłoszone roszczenie o zwrot połowy uiszczonych po rozwodzie z jej majątku osobistego opłat czynszowych na lokal mieszkalny stanowiący składnik majątku wspólnego stron oraz spłaconych za wnioskodawcę pożyczek, które zaciągał u osób fizycznych wraz z odsetkami.

Odnosnie majątku wspólnego stron, w pierwszej kolejności należało ustalić, czy wymienione przez wnioskodawcę i uczestniczkę postępowania składniki majątkowe należą do ich majątku wspólnego, czy też do tego majątku nie weszły, bądź które zostały zużyte, czy też zniszczone.

Sąd ustalił, że w skład majątku wspólnego D. S. i K. S. wchodzi jedynie spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego we W. przy ul. (...).

Między stronami był spór co do wartości stanowiącego majątek wspólny spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, dlatego też Sąd dopuścił w tym zakresie dowód z opinii biegłego z zakresu szacowania nieruchomości nakazując mu wycenę tego prawa jako wartości rynkowej lokalu wg stanu na dzień 06 października 2004r.

Wartość rynkową spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W., przy ul. (...) oszacowała w swojej opinii biegła sądowa wskazując, że wartość rynkowa tego lokalu wynosi 169.200zł. Sąd nie znalazł żadnych podstaw ku temu, aby ustalenia biegłej uznać za błędne, ponieważ wnioski opinii zostały przez biegłą sformułowane po przeprowadzeniu oględzin nieruchomości, analizie akt sprawy oraz po uwzględnieniu informacji o cenach rynkowych nieruchomości na terenie miasta W.. Biegła w należyty sposób ustosunkowała się do zarzutów stron, podtrzymując jednocześnie swoją opinię. W ocenie Sądu opinia została sporządzona przez biegłą w oparciu o wszechstronną analizę wszystkich niezbędnych do wykonania szacunku okoliczności i w związku z tym może stanowić podstawę do ustalenia wartości podlegającego podziałowi spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego.

Dlatego wartość majątku wspólnego stron podlegającego podziałowi w niniejszym postępowaniu, Sąd w pkt. 1 postanowienia ustalił na kwotę **169.200 zł.**

Odnosząc się do zgłoszonego wniosku ubocznego o zwrot pokrytych przez uczestniczkę zobowiązań finansowych wnioskodawcy wskazać należy, iż w ocenie Sądu uczestniczka nie wykazała na jakie cele pożyczki te zostały zaciągane przez wnioskodawcę, kiedy to konkretnie nastąpiło. Stanowisko uczestniczki w tym zakresie zostało zakwestionowane przez wnioskodawcę, zarówno odnośnie wziętych pożyczek jak i celu ich przeznaczenia i spożytkowania.

Zdaniem Sądu wnioskodawczyni nie udowodniła, iż ewentualne pożyczki brane przez wnioskodawcę nie zostały przeznaczone na zaspokajanie potrzeb rodziny. Należy również wskazać, że dokumenty przedłożone przez uczestniczkę są tylko kopiami oświadczeń, nadto nie są opatrzone datą; uczestniczka nie przedłożyła również żadnej umowy pożyczki. W tym miejscu należy podkreślić, iż rzekoma umowa pożyczki winna być sporządzona na piśmie,

wobec zakwestionowania faktu zawarcia takiej umowy, Sąd uznał, że uczestniczka nie udowodniła faktu zawarcia takich umów przez wnioskodawcę, którym zaprzeczył wnioskodawca. W ocenie Sądu zeznania świadków dotyczące pożyczek wziętych przez wnioskodawcę, nie wnoszą nic do sprawy, świadkowie nie wskazali bowiem na jakie cele zostały przeznaczone pieniądze, które miał pożyczyć wnioskodawca, nadto nie mogą one zastępować umowy, w związku z treścią art. 74 kc.

Zatem Sąd nie dał wiary twierdzeniom uczestniczki, iż wnioskodawca zawierał umowy pożyczki, bowiem nie korespondują one z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, na podstawie którego Sąd dokonał swych ustaleń.

Dokonując podziału majątku wspólnego byłych małżonków D. S. i K. S. Sąd miał na względzie wnioski stron w tym przedmiocie, tj. okoliczność, że strony zgodnie wniosły o przyznanie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego uczestniczce postępowania ze spłatą dla wnioskodawcy. Zgodnie bowiem z art. 622 § 2 k.p.c. w zw. z art. 688 k.p.c. w zw. z art. 567 § 3 k.p.c., gdy wszyscy współwłaściciele złożą zgodny wniosek co do sposobu zniesienia współwłasności, a projekt podziału nie sprzeciwia się prawu ani zasadom współżycia społecznego, ani też nie narusza w sposób rażący interesu osób uprawnionych, sąd wyda postanowienie odpowiadające treści wniosku. W ocenie Sądu spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego we W. przy ul. (...) powinno być przyznane na wyłączną własność uczestniczki K. S., ponieważ wnosił o to i wnioskodawca i uczestniczka postępowania, a uzasadnia to również aktualna sytuacja osobista stron, jak i przede wszystkim istniejący od lat stan faktyczny, w tym fakt, iż wnioskodawca został eksmitowany z mieszkania a następnie z niego wymeldowany. Dlatego w pkt. 2 postanowienia Sąd dokonał podziału majątku wspólnego stron postępowania w ten sposób, że będące przedmiotem podziału spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego – przyznał na wyłączną własność uczestniczce.

Konsekwencją przyznania tego prawa uczestniczce i ustalenia równych udziałów stron w majątku wspólnym jest obowiązek uczestniczki dokonania spłaty na rzecz wnioskodawcy kwotą stanowiącą połowę wartości przyznanego uczestniczce składnika majątku wspólnego. Skoro uczestniczka otrzymała składnik majątku wspólnego o wartości 169.200 zł, powinna uiścić na rzecz wnioskodawcy kwotę 84.600 zł – o czym Sąd orzekł w pkt. 3 postanowienia. Sąd nie uwzględnił wniosku uczestniczki o odroczenie terminu spłaty na okres jednego roku. Sąd wziął pod uwagę, że uczestniczka od 2004r. samodzielnie dysponuje mieszkaniem stron, od wielu lat zdawała sobie sprawę, że kiedyś będzie musiała spłacić byłego męża, tym bardziej, że sprawa o podział majątku zawisła przed Sądem w 2010r., było więc wystarczająco dużo czasu na gromadzenie środków finansowych na spłatę. Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę, Sąd wyznaczył termin 3 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia, na dokonanie dopłaty wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności. Sąd tym samym nie uwzględnił wniosku o zabezpieczenie spłaty poprzez ustanowienie hipoteki na spółdzielczym własnościowym prawie do lokalu mieszkalnego.

Zgodnie z treścią art. 512 kpc wnioskodawca może cofnąć wniosek w sprawie, przy czym po rozpoczęciu posiedzenia lub złożeniu przez któregokolwiek z uczestników oświadczenia na piśmie możliwe jest to wyłącznie w sytuacji, gdy inni uczestnicy nie sprzeciwili się tej czynności w wyznaczonym terminie. Sąd może uznać cofnięcie wniosku za niedopuszczalne jedynie jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że czynność ta jest sprzeczna z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierza do obejścia prawa. W myśl art. 355 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc jeżeli wnioskodawca cofnął ze skutkiem prawnym wniosek Sąd umarza postępowanie.

W przedmiotowej sprawie cofnięcie wniosku w części, co do odszkodowania za sprzedaż samochodu oraz co do nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty w postaci „baru” stanowiącego wkład do spółki uczestniczki nastąpiło po rozpoczęciu rozprawy, zaś strony wzajemnie nie oponowały powyższymi czynnościami. Jednocześnie okoliczności sprawy nie wskazują by zachodziła któraś z przesłanek uznania cofnięcia wniosków za niedopuszczalne, stąd należy je uznać za skuteczne. Wobec powyższego, na podstawie powołanych przepisów Sąd umorzył postępowanie w powołanym zakresie, o czym orzekł w pkt. 4 postanowienia.

Sąd oddalił wniosek uczestniczki o zwrot nakładów poczynionych z majątku osobistego na majątek wspólny stron w postaci uiszczonych opłat czynszowych na lokal mieszkalny położony we W. przy ul. (...). Wskazać w tym miejscu należy, iż uczestniczka samodzielnie dysponuje mieszkaniem stron od 2004r., na jej wniosek Sąd Okręgowy we Włocławku orzekł eksmisję wnioskodawcy z lokalu wspólnego stron postępowania. Następnie wnioskodawca został z tegoż mieszkania wymeldowany, mieszkanie sam opuścił na ok. 9 miesięcy przed rozwodem. Zatem nie ulega wątpliwości, że nie mógł wrócić do swojego mieszkania, nie mógł w nim ponownie zamieszkać. Nie ulega również wątpliwości, że uczestniczka nie wystąpiła do Sądu z wnioskiem o podział majątku, nie spłaciła od razu wnioskodawcy, można więc zauważyć, że zgłoszony wniosek o zwrot nakładów, stanowi element zarobkowy uczestniczki, mający na celu pomniejszenie obowiązku dokonania spłaty wnioskodawcy. To uczestniczka postępowania czerpała korzyści z tego, że samodzielnie dysponuje mieszkaniem, wyzuła wnioskodawcę z tegoż prawa, więc nie może teraz czerpać dodatkowych korzyści, że przez lata nic z tym nie zrobiła a na koniec oczekuje od wnioskodawcy aby zapłacił połowę czynszu. W ocenie Sądu należy w tym zakresie odwołać się do zasad współżycia społecznego. Przepis art. 5 kc stanowi, iż nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony. Jakkolwiek możliwość zastosowania tego przepisu w tego typu przypadkach nie jest jednoznaczna i budzi kontrowersje. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 stycznia 2009 r. stwierdził, że: „stanowisko wyłączające w sposób kategoryczny dopuszczalność stosowania art. 5 k.c. w sprawach o podział majątku dorobkowego (wspólnego) jest zbyt rygorystyczne i nie można go zaaprobować (...)”. /vide: post. SN z 22.1.2009 r., III CSK 251/08, L.; odmiennie w post. SN z 6.1.2000 r., I CKN 320/98, OSN 2000, Nr 7-8, poz. 133/. W ocenie Sądu uwzględniając całokształt materiału dowodowego żądanie przez uczestniczkę zapłaty od wnioskodawcy połowy uiszczonych opłat czynszowych stanowi nadużycie prawa i nie może korzystać z ochrony.

Sąd oddalił jako nieudowodnione pozostałe żądania stron postępowania.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, zdaniem Sądu sporządzone w sprawie opinia biegłego w zakresie wartości spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego jest jasna i pełna, udziela odpowiedzi na postawione pytania. Została sporządzona przez osobę legitymującą się w tym zakresie rozległą i rzetelną wiedzą. Nie zaistniały przy tym w toku postępowania żadne okoliczności, które podważyłyby wiarygodność opinii, prawidłowość zastosowanych metod badań i ich wyniku bądź prawidłowość dokonanego wnioskowania. Sąd w całości podzielił wnioski zawarte na piśmie.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne złożone dokumenty, ponieważ w większości były to dokumenty urzędowe (z którymi w świetle art. 244 k.p.c. związane jest domniemanie prawdziwości tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone), a przy tym żadna ze stron nie kwestionowała tych dokumentów (urzędowych jak i prywatnych). Sąd nie dał wiary pismom przedłożonym przez uczestniczkę odnośnie pożyczek, bowiem nie są one dokumentami (są to kopie, bez daty i oryginalnego podpisu).

Sąd dał wiarę zeznaniom wnioskodawcy i uczestniczki w części dotyczącej ich obecnej sytuacji życiowej, zdrowotnej, odnośnie rozpadu małżeństwa, majątku wspólnego stron jako spójnym i logicznym, w pozostałym zakresie Sąd odmówił przyznania twierdzeniom uczestniczki waloru wiarygodności, zwłaszcza odnośnie pożyczek wziętych przez wnioskodawcę, jako nielogicznym i nie znajdującym potwierdzenia w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Wskazać należy, iż zarówno wnioskodawca jak i uczestniczka postępowania mieli ustanowionych pełnomocników z urzędu. Jednakże w myśl przepisu art. 108 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zwolnienie od kosztów sądowych nie zwalnia strony od obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi, biorąc jednak pod uwagę, fakt, iż Sąd zasądził zwrot kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu tymczasowo od Skarbu Państwa, należało nakazać stronom postępowania ich zwrot, na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego we Włocławku.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie § 7 pkt 10 w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu /t. jedn. Dz. U. 2013 poz. 461/ i § 6a ust. 1 pkt 10 w zw. z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu / t. jedn. Dz. U. 2013 poz. 490/. Sąd więc w pkt. 6 i 7 postanowienia zasądził od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego we Włocławku pełnomocnikom stron kwoty po 4.428 zł wraz z wliczonym podatkiem VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez pełnomocników wyznaczonych z urzędu.

W pkt. 8 i 9 postanowienia Sąd nakazał pobrać od wnioskodawcy i uczestniczki postępowania kwoty po 626,67 zł tytułem częściowego zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa (w związku z wynagrodzeniem przyznanym biegłej) oraz kwoty po 4.428 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, które to koszty również tymczasowo poniósł Skarb Państwa.

O kosztach sądowych orzeczono w oparciu o przepis ust. 83 pkt 1 i 2 w zw. z ust. 113 pkt. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 520 kpc, uznając, iż strony są w tym samym stopniu zainteresowane wynikiem postępowania – o czym Sąd orzekł jak w pkt. 8 i 9 oraz 10 postanowienia, obciążając po połowie wnioskodawczynię i uczestnika wydatkami poniesionymi tymczasowo przez Skarb Państwa i orzekając, iż strony ponoszą koszty postępowania zgodnie ze swoim udziałem w sprawie.